

melige Forbud, kunde jeg udmærket godt have føjet hende i at blive hjemme. Men nu har hun selv gjort det umuligt. Mor maa forstaa, at jeg ikke vil lade mig gøre umyndig.«

Jægermesteren stod inde i Dagligstuen med Over-tøjet paa. Han fortalte Fru Bertha, at han havde truffet Direktør Zaun paa Gaden, og tilføjede hemmelighedsfuldt, at de havde haft en meget interessant politisk Samtale. At han dog ikke havde forsømt at spise en kraftig Frokost røbede de blanke Øjne og Blusset paa hans Kinder.

»Kære Tante Bertha!« sagde han derpaa i en halvt medlidende Tøne, da det heller ikke dennegang var lykkedes ham at gøre hende nysgerrig. »Du vil dog vel ikke sidde og kukelure i det velsignede Vejr hele Dagen? Det er en Varme, forsikrer jeg dig, saa man ganske stille gaar og græder med hele Kroppen som paa en Sommerdag. Og vi skriver idag den 28de Oktober. Kan du forresten huske, Tante, hvad jeg forudsagde allerede i Sommer, da vi havde den stærke Varme. Det var netop en af de Dage, da du og Jytte var paa Storeholt — —«.

Men ved at høre dette Navn løftede Fru Bertha paa eengang Øjnene fra sine Strikkepinde og faldt ham hastig i Talen.

»Du vilde gøre mig en Tjeneste, John, ved ikke at nævne Storeholt i mine Stuer. Det undrer mig